

LA MEITAT, DEL CAMÍ

cap a un nou país

RUTA

Novembre de 2018

N.º 1

Edició:

per a la gent

Preu: un somriure

PODEM.

Acord pressupostari per a millorar la vida de la gent

Acord pressupostari per a millorar la vida de la gent

Pablo Iglesias i Pedro Sánchez tanquen l'acord pels pressupostos de 2019. Foto: Dani Gago

Una de les conseqüències de la moció de censura ha estat la possibilitat d'assajar una col·laboració governamental a «la portuguesa» entre la vella socialdemocràcia i qui defensa, sense mitges tintes, acabar amb els privilegis fiscals de les grans corporacions i de les grans fortunes per blindar els drets socials i les condicions materials de vida de la immensa majoria.

L'acord entre Pedro Sánchez i Pablo Iglesias ha sorprès molts analistes pel seu calat, tot i que

Unidos Podemos va plantejar un full de ruta més ambiciós i totes dues parts van haver de cedir per assolir un punt mig.

«Quan Pablo Iglesias sigui president del Govern, podrem desplegar de veritat les nostres propostes. Estem satisfets amb l'acord perquè millorarà la vida de milions de persones, però el veiem com un pas intermediari. D'alguna manera, estem a la meitat del camí que porta cap a aquest nou país més just que volem construir», afirmen des d'Unidos Podemos.

Del 15M al 8M, en taxi i surfejant les mareas de pensionistes

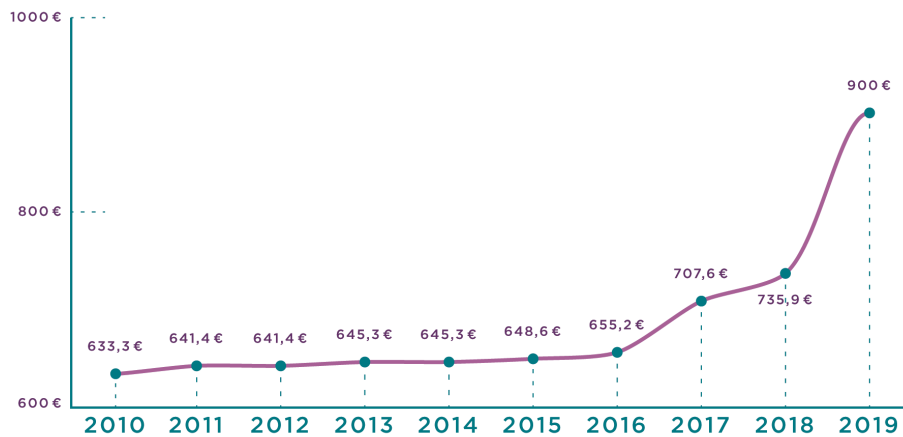
Mobilitzacions històriques per reclamar justícia i drets

En els darrers mesos, la gent mobilitzada als carrers d'Espanya, que lluita pels drets de tots i totes, ha donat una lliçó al país en negar —amb el cos i la veu— el cinisme i la resignació que venen els partits del «no es pot», els seus aliats mediàtics i els seus caps de l'IBEX 35: les històriques mobilitzacions feministes del 8M i la contra sentència masculista de La Manada, els taxis en vaga per defensar un servei públic davant dels voltors amb seu en paradisos fiscals, els i les pensionistes manifestant-se una vegada i una altra a la porta del Congrés i omplint cada setmana els carrers de Bilbao..., però també les kellys, les espartanes de Coca-Cola en Lluita, els treballadors i treballadores de Vestas, de La Naval, dels estibadors, i tants i tants col·lectius que lluiten pel que no és just.

«Sense la força de tota aquesta gent que mai ha perdut l'esperança, nosaltres no seríem al Congrés, ni hauríem pogut fer fora el PP ni arrencar el que hem arrencat al Govern del PSOE», expliquen des de Podemos. «És a ells i a elles a qui hem de donar les gràcies i demanar-los que segueixin empenyent. Encara estem a la meitat del camí i ens tornaran a dir que no es pot».

El salari mínim, de 735 a 900 euros: la pujada més gran de la democràcia

Una mesura que ha sorprès tothom

Pot ser que la mesura més sorprenent de l'acord (i de les de

més gran abast) sigui la pujada del Salari Mínim Interprofessio-

nal (SMI) que Unidos Podemos va aconseguir arrencar al PSOE després de llargues hores de negociació en les quals el Govern de Pedro Sánchez defensava pujades molt menors.

Finalment, es va poder aconseguir una pujada històrica del 22 % que no tan sols millorarà la vida de milions de treballadors i treballadores precaritzats (la majoria dones), sinó que també reactivarà el consum (i, amb ell, l'economia) i permetrà recaptar milers de milions d'euros extra per a la guardiola de les pensions que el PP va deixar tremolant. A més a més, permetrà explicar a persones com Susana Díaz a què s'oposava la militància de Podemos quan va votar «no» a l'acord Rivera-Sánchez, ja que en aquell document d'acord —redactat per economistes neoliberals— la proposta de pujada de l'SMI era d'un miserable 1 % (és a dir, de set insultants euros al mes).

El Partit Popular a l'oposició i M. Rajoy a Santa Pola

Al final sí que donaven els números

M. Rajoy abandona l'hemicicle després de triomfar la moció de censura. Foto: Dani Gago

El juny del 2017, Unidos Podemos va defensar la moció de censura de la dignitat contra un tal M. Rajoy i un Partit Popular amarats de corrupció. Malgrat les desenes de casos de saqueig i parasitació de la cosa pública, la moció no va tirar endavant i durant un any sencer es va repetir sense parar que «no hi havia números per fer fora el PP de la Moncloa».

Tanmateix, l'èxit de la moció de censura del passat mes de juny, que va convertir en president del Govern a Pedro Sánchez, va demostrar que Podemos tenia raó i sí que es podia.

Davant una bancada socialista que semblava que no s'ho creia, els diputats i diputades d'Unidos Podemos van celebrar la moció corejant el «sí que es pot». Finalitzaven set anys de foscor i retallades, i s'inaugurava l'etapa de major influència de la formació que va néixer a les places des que va trepitjar el taulell polític a les eleccions europees del 2014.